THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
13. Jh.
Seite 90r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nouit · ut dauid qui erat in pascuis ungi deberet in regē.
aut sicē helisei ppha phibente iezi puero suo mulierem su
namitē dicebat. Dimitte eā anima eius ei in angustiis ē et
dñs celauit á me & ñ indicauit mi & ꝗ. Vnde ū mr est
ysáac patriarcha ī suā maxime utilitatē nescisse quid facere
cū eo magis tēpe erraret quod filiū sanguinarie dedicū uo
luptati & eū qui postea frm̄ posset occidere ptermisso illo qui
innocentē habitabat. domu uellet differre. & suā magis di sta
tuere uoluntatē. Ego puto diuine dispensationis fuisse ut oc
cultis cecaret & cū ipo diceret uor q̄dē uor iacob est. Ma' aūt
manus sūt esau. Tam̄ non intelligeret minorē eē filiū qui
ad bñdictionē fris pceptor assumerat. d. Quid ē typus quē dif
ferre dicitis supius. ꝛc. Quē nos figurā dicimus siue formā
sicē dicit apls. Omia eni in figura contingebant illis. & iterum
adam q̄ē forma futuri. Hec eni ab re ē unū aliq̄d multis signi
ficare. d. Quid ē g' typus ul' figura. ꝛc. Presentiū aut pteri
tar̄ aut futurar̄ ignorar̄ p opa sedm id quod opa sūt manifesta
cio. d. Da pteritor typos. ꝛc. Vt ē carticuminor humilitas. Typi
eni gerūt ad ea paradysi exclusi. & ex conscientia delictor di
uinū metuentes aspectū ppt̄ qd & ppublicū capitib' intectis ince
dunt. Da ipsentib'. ꝛc. Vt áárون uestis qua ex. xii. tribuū
nomina lapidib' insignita gestabat. ostendens se p omū quodam'
pplo supplicare. Da de futuris. ꝛc. In his nulla difficultas tam
ex supfluo ut in duob' filiis ysaac duo testamenta monstrata ¶. d.
Q̄m & de pphetia similē pene diffinitionē diximus qd int̄ est. ꝛc.
Quod in pphecie libis sedm qd uerba sunt futura significant.